

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravelem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 23. julija.

Dežela kranjska se ne odlikuje po svoji velikosti, a v ozkem okviru svojih gora hrani toliko in tako čudovitih posebnosti, da ga ni na širnem svetu kraja, kjer bi bilo na tako razumno tesnem prostoru skoro zdržema toliko specialitet. Največja teh posebnosti pa je brez dvojbe najnovejša vladno glasilo. Zaman se oziraš po sosednih in oddaljenih kronovinah, kaj jednacega se ne nahaja nikjer in da bi dan danes še živcl Abraham a Santa Clara bi prečitavši to glasilo, z rokama vkupe udaril in glasno zopet vskliknil: „Wunder über Wunder!“

Drugod odlikujejo se vladna glasila po svoji mirnej in vseskozi dostojnej pisavi, diči jih nekaka objektivnost in vidno je prizadevanje, vzdržati se nad strankami, pri nas pa stoji najnovejši oficijozus s zavihanir¹ rokavoma sredi arene javnega življenja in suje² driha po vsacem, kogar le doseči more, malo vprašaje, je li k temu kaj povoda ali ne. Z očivestno slastjo uporablja pretirane in celo popolnem izmišljene dogodke za strastne napade, ter izvaja iz tacih neosnovanih podstav vsakovrstne posledice, kakeršnih baš potrebuje v svoje bojevitne namene.

LISTEK.

Lamentacije.

IV.

Rad bi pisal večkrat kaj, nego se bojim, da ne bi razžalil s kakšno nepremišljeno besedo kate-rega nemškutarja kranjskega, kar se ne sme zgoditi in kar je ostro zabranjeno v danes vladajočej eri kranjsko-nemškutarske spravljalivosti.

Ste li videli, kako so našemu „Sokolu“ levite brali in kako so mu žilo puščali, ko je preglasen bil, vračajoč se s svečanosti od Bavdeka, ter je zmotil nemško harmonijo, ki se je ravno tisti čas razlegala po kazinskem vrtu v Ljubljani?

Kaj tacega storiti v belej Ljubljani, pa ravno zdaj, ko nam je poglobitna dolžnost paziti in skrbeti, da se ne zakrivi las kateremu kazinarju! Komu je to podobno?

To je škandal, pravi škandal, kateremu treba para iskati v historiji!

To se je posebno markantno pokazalo pri zadnjem aféri „Sokola“. Iz praznega nič našopiril se je gorostasen članek, v katerem so se popisovala nečuvstva grozodejstva pred kazinskim vrtom, s katerimi se je baje kalil javni mir in splošna varnost, o čemer pa vse naše redarstvo ničesar čulo ni, kakor kaže na drugem mestu priobčena interpelacija*) v tej zadevi in županov odgovor na njo in kakor bode sigurno pokazala i preiskava sama, ki se v tej zadevi vrši. A ne „Sokola“ samega polotil se je pri tej priliki oficijoznega pisca gnev, narodu celemu založil se je udarec z drzovito trditvijo, da se naše narodno čuvstvo razodeva najrajše v škandalih. In ko smo proti tej več nego smelej trditvi protestovali in jo ožigosali, kakor je zaslužila, ni se znalo navajati nič dejanskega, marveč poseglo se je 16 let nazaj in v jedini dokaz porabilo znano aféro „Južnega Sokola“, kar ne kaže baš plemenitega srca, kajti v omenjeno aféro zapleteni so vsi morali sami nositi zle posledice in narod sam je skozi več let trpel za posledicami one malostne rabuke, katerej se je isto tako po sili in umetelnim načinom nadela nenavadna važnost, kakor bi se rado dan danes praktikovalo.

A dan danes ni nikakega kaznjivega dejanja, preiskava bode brezuspešna, niti najmanjšega gradiva ne bode spravila na dan. Za tega delj se nam prečudno vidi že zdaj, ko preiskava še teče, patesično pretiti z onimi sredstvi, „s kojimi država brani javni mir in splošno varnost“, kakor da bi bil v našej idilično mirnej Ljubljani že bruhnil ustanek in bi bilo Bog vedi česa pričakovati.

Kakor vidimo, so ti napadi na „Sokola“ čudovito podobni boju z mlino na sapo, zaradi katerega si je pridobil vekovito smešno slavo slavni Don Quixote, a tudi v zadevi predstojee volitve na Notranjskem ni oficijozus premenil svojega bojnega načina. Tudi v tem vprašanji zaganja in zaletava se z vso strastjo v osobo dra. Zarnika in to popolnem po nepotrebnem. Sam namreč pravi, da je „absolutno nemogoče, da bi prostovoljno odstopil dr. Zarnik zopet brepenel po izpraznenem sedežu“. Ako je to res absolutno nemogoče, potem je razprava o tem absolutno nepotrebna. Mari ne? Nihče — ne izimši niti dra. Zarnika samega — ni do sedaj niti črhnil o kandidaturi na Notranjskem, čemu tedaj govoriti o frivolnih burkah, o

*) Glej domačo stvar: Konfiskacija.

strastnej agitaciji in o srditem strankarskem razporu itd.? Neso mari baš taki neosnovani napadi, pri katerih se po nepotrebnem posega v zasobno življenje, češ: „Calumniare audacter, semper aliquid haeret!“ frivolnej burki tako podobni, kakor jajce jajcu?

V svojem hrepenenji onemogočiti domišljene kandidata, rabi oficijozus vsakeršne razloge. Na jednom mestu hvali „narodni ponos v moževskih prsih naših Notranjcev“, njih narodno zavednost in prebrisanost, na drugem mestu pa jih zopet „ex chatedra“ poučuje, kacega poslanca si morajo izbrati. Kolikor mi Notranjce poznamo, smo popolnem preverjeni, da je njim nasproti vsak pouk odveč. Baš ker so zavedni in prebrisani, so do sedaj in bodo tudi v bodoče pravo pogodili.

Nekako čudno pa se čita, ko oficijozus z vsemi štirimi odsvetuje, izbrati si za poslanca koga iz Ljubljane. Mi sicer znamo, da je dovolj probujenih, razumnih veljakov mej Sreznikom in sivim Nanosom, a ravno tako dobro pa tudi vemo, da se je marsikdo napejal za mandat na Dolenjskem, ali recimo v Belih Kranjcev, ki tudi v našej prvostolnici biva. In pa ugovor, da bi se komu o potrebah Notranjcev niti ne sanjalo, kako šepav je ta! Dežlica naša je toli mala, da je vsakdo, kdor ima količkaj odprte oči, prav lahko pozna, in razumniku, ki gre s časom naprej, tudi po raznih pokrajinah različne razmere ne morejo biti — španske vasi, in ko bi mu popolnem ne bile znane, bi tudi to ne bila nepremagljiva težava, kajti saj velja dan danes načelo, da naj bode poslanec v vednej dotiki s svojimi volilci. Česar sam ne ve, mu lahko slednji povedó.

Lahko bi pretipali še na dalje vse jednake razpeljave vladnega glasila, posebno hvaležno bi bilo, pečati se z zares klasično primero mej slovenskim poslancem in starorimskim tribunom, iz katere je razvidno, da kdor je s pridom čital zgodovino se na marsikaj spominja, če tudi njegove primere premočno kažejo posledke Prokrustove postelje — a naš namen je bil jedini ta, pokazati, da je glasilo vlade kot navaden kortoš stopilo na volišče in da se s fokošem v roci že sedaj huduje in jezi nad kandidatom, kateri se niti prijavil ni.

To je najnovejša specialiteta v našej Kranjskej — to morda peripetija v našej političnej melodrami!

Pa recite, ni li to pravi škandal?

Le pomislite, koliko škode so naredili s svojim brezobzirnim obnašanjem Ljubljanski „Sokolci“ štajerskim in goriškim Slovincem!

Ko bi bili sokolski trobentači svoje trompete v Ljubljano pometali, ko bi bili Sokolci bosi marširali po Ljubljanskem tlaku in svoje čizme čez ramo nosili, ne bi bili zmotili nemških pevcev v kazinskem vrtu, in štajerski ter goriški Slovinci bi bili kar naravnost srečni postali, tako so pa vse skazili, a štajerski ter primorski Slovinci se naj zdaj zahvalijo Ljubljanskemu „Sokolu“, če jih bodo Nemci in Italijani še nadalje pritiskali na zid, kakor so jih pritiskali do zdaj.

Razjokal bi se človek najrajše, če pomisli, kakšno škodo delajo „Sokolci“ vesoljnemu Slovenstvu. Ko ne bi bilo Sokolov v Ljubljani, ne bi se bila zmotila tista nemška pesen v kazinskem vrtu, kazinarji bi bili zadovoljni in vse bi bilo v redu, tako pa je narobe: kazinarji so hudo razžaljeni, ker so „Sokolci“ mimo kazinskega vrta marširali, in to je škandal, ki bo gotovo komu škodoval, če ne dru-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. julija.

V saboto se je prav na tistem zaključil **goriški** deželni zbor. Baval se je samo z administrativnimi zadevami. Narodno vprašanje ni nič prišlo v tem zasedanju v razgovor.

Kakor „Nar. Listy“ poročajo, je grof Tasffe že storil vse potrebno, da se izvede Pavlinovičev predlog zaradi hrvaškega uradnega jezika v **Dalmaciji**, ter se je že naročilo namestniku te kronovine, da sme nastavljeni samo take uradnike, ki so večji hrvaščine. Drugim uradnikom se je pa naročilo, v treh letih priučiti se tega jezika. Ta vest bi tudi nas jako razveselila, a moramo počakati, če se obistini. Čudno se nam zdi, da bi zdaj vlada bila tako nagla, sicer to ni njena navada.

V **moravskem** deželnem zboru je Chlumecky v ponedeljek utemeljeval svoj predlog o zboljšanju kmet-koga blagostanja. Priporočal je pred vsem urejenje kredita na kmetih. Pri tem je pa vendar priznati moral, da je ravno pod liberalno vlado se shujšalo stanje kmetov. Liberalci se poprej niso nič brigali za kmeta, a sedaj so jih poslednje volitve preverile, da so že izgubili zaupanje pri prebivalstvu, zato pa hočejo pokazati, kako so skrbni za blagostanje ljudstva. Morda si s tem ravno hoče Chlumecky pridobiti zaupanje za prihodnje volitve v državni zbor, ko bo na čelu državne stranke se podal v volilni boj, in tako si uglati pot v ministerstvo.

Deželni odbor **solnogradski** je uložil na ministerstvo nauka in bogočastja prošnjo, da se pouk veronauka v ljudskih šolah, za jedno uro pomnoži, da bi se na pouk veronauka v nadaljevalni šoli zadostno ozrlo, in da se v odpuštilnih spričevalih tudi zaznamuje red iz veronauka. Ministerstvo je na to odgovorilo, da nima nič proti pomnoženju učnih ur iz veronauka, ako bodo le cerkvene oblasti za pouk skrbne, kar se pa tiče poučevanje veronauka v nadaljevalnih šolah, ima deželni šolski svet pri določitvi učnega načrta odločiti primeren čas za ta nauk; katehetov pa tudi nič ne ovira ustaviti red iz veronauka v odpuštilnih spričevalih, od tega ne bo nič zavisna veljavnost spričevala.

Ker si liberalci direktno ne upajo v planinskih deželah zmagati, so začeli agitovati pod krinko „Bauernverein“. Tako je sedaj tako društvo na **Solnogradskem** izdalo poseben volilen oklic. V tem oklicu se sicer priporoča samo kmete voliti, a s tem se le hoče podkoptati sedanje konservativne poslance. Koliko uspeha bode imela ta agitacija, pokazala bode bodočnost.

Ženske skupine nemškega „**Schulvereina**“ so prišle v modo. Nemška dekleta v Brnu so tudi osnovala tako skupino. Ta kaže, da so nemški možje že obupali posnemati Slovence in so zato tudi krasni spol poklicali na pomoč.

Zaradi znanega shoda in oklica na **hrvaški** narod, izdanega od Zagrebških vseučiliščnikov je jurist Kisković izključen za dve leti, juristu Joboru se je zapretilo z izključenjem, juristu Prebežu dal se se strog ukor, drugi udeležitelji tega shoda se pa opominjajo na črnej desk. Ob enem se je razpuštil komitet za slavnost desetletnega obstanka vseučilišča, ki se je izvolil v tem shodu.

„Pester Lloyd“ je izvedel iz zanesljivega vira, da se stroški za **vojno brodovje** prihodnje leto ne bodo dosti povičali. Znatno se brodovje to leto ne misli pomnožiti, ampak le dosedanje obrniti na visokost, primernej zabevam časa. Samo nekaj cenejih torpednih in avizo-parnikov se bode na novo napravilo.

Vnanje države.

Srbsko-bolgarski spor bode neki kmalu poravnani po diplomatskem potu. Zastopniki Avstro-Ogerske, Nemčije in Rusije v Beogradu posvetovali bodo se o pravnem vprašanju zaradi meje, zastop-

zemu pa goriskim Slovencem, ki so tudi mislili, da bodo marširali po Goriškem mestu z godbo in razvitimi zastavami, pa le neso, ker se je že vedelo, da bi se to godilo z velikim ropotom, a tak ropot, ki ni nič drugega, nego mali škandal, bi se irredentarjem v nos pokadil, kar se zopet ne sme zgoditi zdaj, ko smo spravljivi in čisto zadovoljni.

Škandalov smo že vajeni Slovenci in kar naredimo, je škandal. Če smo veseli je to škandal, ker dražimo Nemce z našim veseljem, če smo žalostni, je tudi škandal, ker nemamo razloga žalovati zdaj, ko se nam tako dobro godi, kakor še nikoli poprej.

Kranjci naročito bi morali zdaj pametni biti in ne dražiti Nemcev, že zaradi svojih rojakov na Goriškem ne; da se čisto pomirimo, bi bilo shodno, da pustimo v nemar Čitalnico, ter se preselimo v kazino, kjer nas bodo prijazno sprejeli stari naši znanci in prijatelji gg. Dežman, Suppan, Schrey itd., a v odbor „Slovenske Matice“ bi bilo dobro, da izvolimo nekoliko pravih nemškutarjev, ki ne bodo, to vam povem, nič več škodovali, kakor škodu-

niki teh velevlavstij v Sofiji bodo pa poizvedovali in izrekli se o vprašanju srbskih izseljencev. Zastopniki dotičnih vlastij so že dobili instrukcije od svojih vlad, in posvetovanja se začne ta teden.

Bolgarsko narodno sebranje se je predvčeraj zaključilo. Knez je odpotoval iz Trnovega v Sofijo. Tudi ministerski predsednik Karavelov se je podal tja.

Kakor se poljskim listom poroča iz Varšave, je zaradi nameravanega atentata na **ruskega** carja 96 oseb dejanih v zapor, in sicer največ Rusov, Srbov in Bolgarov, a skoro noben Poljak. Car pa neki zaradi tega ne misli opustiti svojega potovanja v Varšavo. Vsaj poslopja, v katerih misli tam stanovati, se še vedno dalje popravljajo. Izženirji preiskujejo skrbno ceste, mostove, pota in železnico ob desnem bregu Visle. Konci tega meseca vrne se tudi general Gurko v Varšavo z odpusta, da bode navzočen pri vsprejemu carja.

V **Belgiji** sta se sešla danes senat in zbornica poslancev. Vodstvo liberalcev prevzame bivši pravosodni minister Bara, katerega najbolj črté konservativci.

Holandski državni svet je pritrdil načrtu zakona o regentstvu. Zbornici se bosti sklicali dne 28. t. m., da se posvetujeta o tem zakonu.

Novi **norveški** volilni zakon določuje, da ima volilno pravico vsak, ki je spolni 25. leto, je že pet let naseljen v deželi in a) je v njej uradnik ali je bil; b) ima v kmetijskih okrajih že pet let kako posstvo na svoje ime prepisano ter je obdelujo; c) stanuje že pet let v kakem obrtnem trgu in se misli tam bivati; d) je mešan trgovskega mesta ali ima v kakem takim mestu posestvo ali prolajalnico, katere vrednost znaša najmanj 600 kron; e) je za poslednje leto plačal državni in občinski davak od najmanj 500 kron letnega dohodka na deželi in 800 kron v mestih.

Turška vlada hoče neki sama zaključiti tuje poštne urade, ako bi ti sami do 13. avgusta ne prenehali svojega poslovanja. Policijskemu komisarju države, prefektu Cirigradskemu, generalnim guvernerjem v provincijah so se že poslali zato potrebni navodi. Ob enem je pa Turčija s posebno okrožnico to naznanila vlastim.

Francoski časnik „**Temps**“ je izvedel, da se bode **egiptovska konferenca** danes na nedoločen čas odložila. Nemčija, Avstro-Ogerska, Rusija in Italija so neki pripravljene odstraniti vse sklepe o organizaciji egiptovskih financ, kateri bi imeli stalno veljavo. Te vlasti mislijo, da se konferenca ima samo omejiti na dovolitev razpisa novega posojila Egiptu in določiti budget za bodoče leto za to deželo.

Predsednikom **meksikanske** republike je izvoljen Porfirio Diaz

Dopisi.

Iz **Celjske okolice** 22. julija. [Izv. dop.]

Danes smo imeli občinsko sejo; občinski tajnik Hofman in sluga Merjančič sta suspendirana; jutri se začnejo volitve.

Kake vrste so naši nasprotniki, se vidi iz tega, da je bilo treba pomoči iskati pri namestnji, ki je ukazala našemu županu sejo sklicati, in posredovati je moral vladni komisar pri seji. Glejte, to je ravno pravnost, celi odbor sestoji iz naših, razen župana in Francketa, in nam 16 im ni bilo nič moči doseči, župan gospodaril je čisto po svojem, brigal se ni ne za postave in ne na sicer ne silne pritiske tukajšnjih oblastnj; seveda se ne sme misliti, da je župan Male Bog ve kaka glava, ne, navaden kmet, ki ne ve, kaj sploh to pomeni, kaj dela in kaj podpisuje, to je ta glava. Pa liberalne glave zamorejo vse doseči in tudi župana vzdrževati. Saj ne bodo dolgo več gospodarili dr. Glantschnigg et tuti quanti.

Tudi pri volitvah bode interveniral vladni ko-

jejo nekateri ljudje, koje smo mej Slovence šteli že mnogo let.

Nadalje imamo v Ljubljani nekako „dramatično društvo“; kaj nam hoče tako društvo? Ni li to tudi škandal? Zakaj pa imamo nemški teater v Ljubljani? In pa „Glasbena Matica“, — nič drugega, nego škandal! Vidite, kazinarji nemajo nobene „Glasbene Matice“, pa kako navdušeno pojo po svoje v kazinskem vrtu, tako navdušeno, da mora vsa Ljubljana molčati, kadar se složijo nemška grla, in da ne sme v takim momentu v celej Ljubljanski okolici nobeden škranjec ali ščinkovec, — a, kaj ta dva, niti vrabec ne sme začivkati, ker bi se utegnili nemški pevci zmotiti, pa bi bil škandal zopet gotov, in vsi Slovenci bi bili krivi, tudi koroški, da se je v Ljubljani dogodil nov škandal, katerega bi najnovejši škandalski dnevnik z veseljem raznašal po svetu.

O, srečni smo zares Slovenci, kakor še nikoli nismo bili in dobro se nam tudi godi, tako dobro, — da je škandal!

Spectabilis.

misar in nekaj žandarjev, ker pred bajoneti imajo znani Celjani respekt.

Iz **Kranjskega okraja** 21. julija. [Izv.

dopis.] Dne 12. julija imelo je učitelstvo Kranjskega okraja redno letno skupščino v Kranji. Gospod nadzornik K. Pirker otvoril isto ob 10. uri s primernim pozdravom. Zapisnikarjema je predlagal g. Stanonik po dosedanjem običaji najmlajša učitelja gg. Frlana in Gärtnerja, ki sta bila tudi izvoljena, akopram je g. Jelenec menil, da ni primerno zapisnikarjema voliti gospoda, ki sta prvokrat pri konferenci in je predlagal zato starejša učitelja gg. Stanonika in Kmeta, ki sta v parlamentarnih zadevah bolj izurjena; predlog vendar ni obveljal.

Nato je gosp. nadzornik naznanil spremembe mej učitelstvom in s toplimi besedami spominjal se umrlega, vrlega tovariša g. Lovro Sadarja, bivšega nadučitelja v Loki, in pozval navzočne, da v znamenje sočutja s sedežev ustanejo, kar se je zgodilo.

Sledilo je poročilo gosp. nadzornika o nadzoru šol. O uspehu izrazil se je povoljno, v ostalem pa poudarjal posebno versko vzgojo.

Na vrsto so prišla poročila. Prvi je poročal gosp. Kuster nemški „O modernem času in njega znaki pri naši mladini“. Poročilo bilo je z občinim odobravanjem vsprejeto.

Drugo poročilo: „Pouk slovenskega pravopisja s posebnim ozirom na krajno narečje“ čital je gosp. Levičnik. V uvodu povedal je, da je že začetkom svojega učiteljevanja močno pogrešal knjige, po katerih bi pravopisje poučeval. Zato si je sestavil sam pričujoče delce, katero je pa vendar le lokalne vrednosti, ker se ozira le na narečje domače vasi, vendar si po tem vzgledu lahko vsak učitelj sam osnuje enak navod. Nato nam je pravil v mnogih §§., kaj je pravopisje, kdaj se pišejo velike začetne črke, kdaj se stavi pika ali vprašaj, kako se dele besede itd., vmes nam pa še v opazkah čital besede skoro vsih evropskih narodov in pravil, kako se pišejo. Vse poročilo vzbudilo je zlasti na leviči mnogo veselosti. O sledeči debati omenil je najprej gosp. Kuster, da je bilo imenovano poročilo pravi ubožni list učitelstvu, čemur so zlasti mlajši učitelji pritrdjevali. Vender je gosp. Bernard oporekal meneč, da nam je gospod poročevalec s svojim poročilom hotel le pokazati, kako on praktično poučuje. Gospodu Pogačniku pa je bilo imenovano poročilo tako všeč, da je stavil kar v jedno vrsto z najboljšimi dosedanjimi slov. slovnici trdeč, da ako je to poročilo ubožni list, so vse dosedanje slovenske slovnice ubožni listi.

Tretje poročilo: „Slovnica v ljudske šoli“, katero je obravnaval g. Knific bilo je jako humoristično osnovano, vender je bilo z zadovoljstvom vsprejeto.

Pri poročilu knjižničnega odbora naštel je načelnik gospod Pezdich knjige, katere je odbor mej letom nakupil in povedal, kako je z denarjem ravnal. Knjig, katere naj bi se prihodnje leto za okrajno učiteljsko knjižnico kupile, po dosedanjem običaji ni nasvetoval, ker je dosednji knjižnični odbor itak vse le po svoji glavi kupoval, zato tudi nasveta, naj se kupijo pedagoški klasiki in še nekoje druge pedagoške knjige ni priporočal, ker mu je baje nekaj ur prepozno došel; postavno pa se imajo taki nasveti 3 dni pred konferenco odboru poslati. Nato se oglasi g. Bregar in izrazi svoje začudenje, kako da načelnik baš ta §. tako dobro pozna, o onem pa nič ne ve, ki veleval, da ima odbor le nasvetovati, katere knjige naj se kupijo, sklepati pa ima jedino le konferenca, in omeni, da je bilo vse dosedanje postopanje nepostavno. Nato je g. predsednik dejal nasvet na glasovanje in sklenilo se je, da se imajo imenovane knjige kupiti. Pri volitvi novega odbora izvolil se je le mesto odstopivšega gospoda načelnika g. Gross. Drugi udje so ostali.

Za odposlanca v deželno učiteljsko konferenco predlagal je g. Stanonik gg. župana Vavka in Levičnika. Ta predlog bil je po večini vsprejet. Nasproti glasovali so nekateri člani konference, ki so zahtevali volitev po listkih in bili načeloma proti volitvi „per acclamationem“.

Pri posamičnih nasvetih predlagal je gospod Knific resolucijo: Učiteljska konferenca naj izreče svoje obžalovanje, da mežnarji še po 10letnem obstanku dotične postave v šolskih poslopih stanujejo, in da šolske gosposke ne skrbijo zato, da bi se učiteljem pripravila primerna suha stanovanja. Konferenca je jednoglasno to času jako primerno resolucijo vsprejela.

Nato je predložil g. Jelenec dve peticiji na

deželni zbor kranjski za funkcijske doklade voditeljem po jednorazrednicah in zboljšanje materialnega stanja učiteljem po mestih in trgih.

S tem je bil dnevni red dovršen in gospod predsednik sklenil je sejo s trikratnim „živio“ na presvitlega vladarja.

Akoprem je bila seja v primeri s prejšnjimi leti, ko se je vse jednoglasno odobrilo, kar je g. Stanonik predlagal, burneja, ni bilo pa nasprotno pri obedu še nikdar tako živahno, kakor baš letos. Kajti mej tem, ko se je druga leta najlepša zabava, petje, popolnem pogrešalo, razveselili so nas pevci letos s prav lepimi zbori in pesnami. Sploh se je pri obedu pokazalo, da je človek lahko „inimicus rei“, zato pa še vendar lahko ostane „amicus personae“.

—e.—

Iz Reichenburga 21. julija. [Izv. dop.] S 15. dnem maja 1881 postal je naš trg unicum celega cesarstva, kajti naš krasno ležeči gorenji grad kupili so s Francoskega pobegli redovniki trapisti v deloma belib, deloma rujavih kutah*). Ker so vinčarijo pri svojem vinogradu v Sremiči povečali ter dokupili obširno Kuharjevo posestvo na Gorici z opekarno, sicer brez gozdov in vinogradov, za nekaj čez 7000 gld., in ker še mislijo baje kupiti Turnškemu gradu lastni mlin ob Brestanci pod gradom itd., znalo bi biti to znamenje, da se mislijo onde stalno naseliti. Kmalu po svojem prihodu priredili so si v graščinskem podstrešji spalnice od desek. V vsakej takej celici je na odru slamnica ter s slamo natlačena vajšnica in belo-volneni koc, na steni pa visi razpelo in podoba Matere božje. To je vse! Vsaki uhod je zagrnjen z debelo tkanino, nad uhom je ime dotičnega redovnika, katerih je sedaj že nad 50. — Tu spijo oblečeni po zimi in po leti, a ob dveh po polnoči pozove jih zvonec k molitvi v zato začasno pripravljeno kapelo z dvema priprostima altarjema in takimi klopmi. Čez dan opravljajo delo doma, na vrtu, na travnikih, na polji, v vinogradih, sadunosnikih, pri čemer jim pomagata jedina sluzabnika, dva konjska hlapca. Njihova hrana, vsikdar brez mesa (izvzemši bolnike) je prav skromna, kakoršna je tudi njihova obednica. Iz svoje skledice vzame si vsak na svoj krožnik le toliko jedi, kolikor misli použiti, kajti ni dovoljeno krožnik nazaj v skledo spraznjevati. Taki nezbrzdani ostanki posameznikov razdele se mej reveže iz okolice in mej revne popotnike, katerih se povprek po 40—50 na dan v tem zasebnem samostanu oglasi, ki je tedaj pribežališče revnih in potrebnih. Da bi se le nikdar ne zlorabila ta gostoljubnost samostanska! — Pečejo le pšeničnik — prav okusen kruh.

Kmetijsko orodje se ne loči bistveno od našega samo mesto srpa rabijo pri žitu koso z dolgim zobom na kosišču, kateri zob prestreže bilke mej košnjo, da je vezava delo polajšano. Štajerski „Gospodarski Glasnik“ pravi na str. 5. o rabi srpa ali kose pri spravljanju sterna mej drugim to-le: Kosa opravi dva- do trikrat več, kakor srp. Delo torej manj stane; strnišče je krajše in slame več, delo pa se urnejše vrši. Zato rabi kosa, kjer je dnina primeroma velika, na velikih kmetijah, kjer žanjic pomanjkuje in ob slabem vremenu, ko je dela preveč. — Govejo živino imajo prav lepo, katero so s Francoskega seboj pripeljali. Vole so v začetku upregali, kakor naši Korošci, namreč na čelo, in mesto biča imeli so (kakor slonski gonjači) dolgo palico z železno konico — drog za dreganje; — a sedaj se že poprijemajo pri nas navadnih teleg in biča. Jezik jim je zavezan, zato pa jih vidimo na potu k delu ali od dela drugega za drugim hoditi. Ker imajo v svoji sredini poleg navadnih delavcev tudi razne rokodelce, kakor krojače, čevljarje, coklarje, kolarje, kovače itd., še lekarno imajo lastno — in ker dobivajo potrebno blago v veliki množini večinoma iz inozemstva na pr. sukno, olje, sir itd. s Francoskega, moko iz Pešte itd., dajo tedaj našim doinarjem, rokodelcem, obrtnikom in kupcem le redkokedaj kaj malega zaslužiti, kar pa je pri prejšnjih posestnikih, bogatih plemenitaših, vsako leto nekaj tisočev iznašalo. No, kadar bodo začeli zidati novo cerkev in obzidje, kar baje nameravajo čez nekaj let storiti, potem zna priti nekaj njihovega denarja tudi mej domačine. Ako bi si pa hotel dragi „narodnik“ ovi samostan „Marije pomočnice“ znabiti osobno ogledati, tedaj se potrudi po lepo obraščnem griču do graščinskih durij, kjer te bo vratar brat Ambrož prav prijazno pozdravil, ter ti vse za-

*) Sedaj so trapisti tudi že na Kranjskem pod Kumom; v „novi Avstriji“ pa so bili že prej naseljeni, namreč v Banjaluki.

nimivosti radovoljno razkazal; zatake slučaje namreč mu je vez jezika odvzeta. Ako bi se v teku časa državna oblika na Francoskem spremeniti utegnila, potem bi znali ta kraj zopet zapustiti.

Vročina je bila že, zlasti predvčerajšnji dan, neznosna, zahtevala je celo jedno žrtev pri nas. V soboto popoldne vezal je snopje na polji nek 70letni težak, kar se zgrudi na tla in vkljub zmakanju z vodo umrl je precej in obraz mu je začrnel. V noči od sobote na nedeljo pa se je Vsemogočni usmilil čez razžarjeno zemljo, utrujenega kmetovalca in njega trpečo živino ter poslal nam pohlevnega dežja, ki je še včeraj jeden čas dobrodejno rosljal, toliko, da se vsa narava okrepčano čuti. Ljudstvo je čez vse hvaležno za ta pravi blagoslov božji.

V takem žarečem poletju, kakeršno je letošnje, ve človek še le prav ceniti dobro pitno vodo, kakoršna je v resnici pri nas, in pa bistra kopališča, kakoršna so reka Sava in potoka Brestanca in Dolšca, v katerih je bilo vsaki dan zlasti proti večeru vse živo hladečih se kopalcev. Temu krepčilu se je potem nadaljna okrepčava pri kupici vina ali pa piva kaj dobro prilegala! Dobro, da smo tudi v tem menda na boljem, nego marsikateri večji in imenitnejši kraj, kajti imamo več dobrih in nekaj celo prav dobrih gostilnic, v katerih se dobi okusna hrana in snažno prenočišče. Ako bi pa hotel kdo dalje časa v Reichenburgu ostati, ter v svojej lastni sobi stanovati, ali se celo z rodbino semkaj v večje stanovanje preseliti, mu je tudi mogoče pri nas ustreči.

Sedaj se misli tukaj naseliti pooblaščenec lesnega trgovca, kateri bo nadzoroval posekanje Plavinskega gozda, rezanje hlodov smrekovih in bukovih in privažanje desek na Reichenburški kolodvor. Tržanu mehaniku g. Lenartu pa je le srečo voščiti k njegovej najnovejši stavbi v sredi trga; — za žage plačuje baje oni trgovec visoke najemnine. Vse to bi znalo dajati domačinom precej zaslužka. Bog daj! O jami za premog v Dolškem, kjer je bilo še pred nekimi leti tako živo, pa ni nič slišati, odkar jo je Dunajčan Drasche prodal. Konkurenca!

Baš zaradi preteče nadloge v vinogradih in vsakoletnih uim bilo bi ljudstva železi postranskega zaslužka, in če bo večinoma popolnoma ubožalo. Uboštvo pa je največja coklja napredku tako v gmotnem kakor v duševnem oziru.

Trg, v katerem se je zadnja leta nekaj lepih novih hiš pozidalo in starih prenovilo, dobil je lansko jesen žandarmerijsko postajo, česar smo že težko pričakovali, kajti v Reichenburgu križajo se ceste na vse strani, najbližjo žandarmerijo pa smo imeli v Sevnici, t. j. 3 ure od tod. Ponočni čuvaj, ki zna tako lepo po domače ure klicati, pa je pred par leti žalibože umolknil. Dobro bi bilo, ko bi se našlo zopet nekaj mazila iz občinske blagajnice za njegovo starikavo grlo. H koncu naj mi še bode dovoljeno omeniti, da so bili v tem letu javno odlikovani 3 Reichenburški rojaki: p. n. gg. dr. Fran Radaj, c. kr. bilježnik in deželni poslanec v Mariboru, Martin Ivanc, župnik in dekan v Šmarji pri Jelšah, in Ivan Krajnc, umirovljeni Mariborski učitelj. To naj služi mlademu naraščanju, katerega ni baš malo, in ki se v obče častno vede, deloma celo že odlikuje, v spodbujajo.

F. J.

Pogreb A. Lenčeka.

Iz Sevnice 23. junija.

Na prijaznem dvoru Lenčekom na Blanci vihrala je črna zastava, naznaujajoča, da je ljubljeni hišni gospodar se za vselej ločil od svojih. V dan pogreba pripeljal je voz za vozom prijatelje in častilce pokojnega iz bližnjih in daljnih krajev, zlasti Sevnica je bila obilno zastopana. Od Blance do Rajhenburga, kjer je fara in pokopališče, se je sprevod le počasi pomikal, na čelu šolska mladež, za mrtvaškim vozom pa žalujoči spremljevalci v nad 40 vozeh. V Rajhenburgu čakala je velika množica ljudstva iz trga in okolice ter iz Krškega mesta, od koder so prišli g. vikar, gg. uradniki, drž. poslanec V. Pfeifer, g. Lapajne in drugi. Krsta je bila okinčana z mnogimi krasnimi venci.

Po končanih cerkvenih obredih stopil je naš državni poslanec g. dr. Vošnjak k grobu in govoril naslednje slovo, katero je vsem v srce segalo, pokojnemu prijatelju:

„Kadar se loči sin od očeta, brat od brata, prijatelj od prijatelja, se še jedenkrat milo pogleda, podasta si roki in se tolažita s srčno nado: Da se zopet vidiva. Pa pride dan in ljubljeno oko ugasne, usta umolknejo, roka ne čuti več našega

stiskanja, žalostni dan ločitve na veke. Otožni stojimo okolu groba in našo žalost nam olajšava le spoznanje, da, kdor je rojen, podvržen je smrti prej ali slej. Blagor mu, kdor se je ločil z sveta z mirno vestjo, da je dopolnjeval vse svoje dolžnosti, po čegar smrti se sliši samo pohvalni glas: Umrli je pošten in pravičen mož, ki ni delal le za-se in svojim v korist, temveč žrtvoval svoje moči tudi za narod in domovino. Po njem ne žalujejo le sorodniki in prijatelji, po njem žaluje ves narod. In takšen mož je bil naš Alojzij Lenček, kojega truplo izročimo danes hladni zemlji. On je bil marljiv in vzgleden kmetijski gospodar ter s svojim vzgledom vzbujal k umnemu poljedelstvu, sadjerejstvu, živinoreji. Bil je uzoren rodbinski oče in izrejal svojemu narodu vrle sinove, pridne hčere. Po očetovsko pa je tudi skrbel za svojo občino, katerej je bil mnogoletni vestni predstojnik ter jej pripravil toli potrebno šolo. In bil je pred vsem vselej zvest, zanesljiv sin svojega slovenskega naroda, za katerega blagor in srečo mu je gorelo srce do poslednjega trenutka. Narod pa je hvaležno spoznal svojega dobrotnika in mu ne le v občini in okraji izročil častna mesta, ampak mu skazal svojo popolno zaupanje, izvolivši ga deželnim in državnim poslancem. In pokojni, da si preobložen z delom za svoja mnoga podjetja, prevzel je tudi to sicer častno a težavno breme, in dokler je bil poslanec, nikdar ni v nemar puščal svojih dolžnostij in v zborih imel je pred očmi le koristi svojega naroda, uklonivši se nikomur, ko volji naroda.

Prerano opešale so mu vsled bolezni moči in prerano ga je smrt vzela iz naše srede. Tolaži nas le, da ga je smrt rešila večletnega telesnega trpljenja; najbolj nas pa tolaži, da je zapustil nadepolne sinove, ki bodo nadaljevali delo svojega nepozabljivega očeta.

In zdaj, dragi prijatelj, v miru počivaj. Dopolnjeval si v obilnej meri vse svoje dolžnosti, družbinske, državljanske, verske in narodne. Ostal bodeš v nepozabljem spominu svoje žalujoče rodbine. Tebe spominjali se bodo Tvoji mnogi prijatelji, nikdar pa ne bode pozabil Tvojega požrtovalnega, plodonosnega in nesebičnega delovanja narod slovenski.

Počivaj v miru!“

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšujo številko našega lista je zopet zaplenila c. kr. deželna vlada zaradi interpelacije, katero je stavil mestni odbornik g. dr. Zarnik na župana Ljubljanskega zaradi dozdevnih izgrediv „Sokola“ pred kazinskim vrtom in na katero je župan g. Grasselli zaničavno odgovoril. Doslej smo bili tega mnenja, da je časopisom dovoljeno objavljati interpelacije, ki se stavijo v javnem zboru, mislili smo celo, da je to časnikarska dolžnost, včerajšnja zaplenba pa kaže, da imajo v vladnih krogih baš nasprotno nazore. Kateri nazori so pravi, pokazalo se bode pri ugovorni obravnavi. — Radi bi bili današnjemu listu dali prlogo, a ker se nam je še le danes dopoldne ob 10. uri naznanilo, kateri članek je zaplenjen, ni bilo več možno.

— (Častnim občanom) imenovala je občina Bled g. deželnega glavarja grofa Thurna in mu po deputaciji, obstoječej iz g. župana Vestra in občinskih svetnikov gg. Frana Vovka, J. Mallnerja in dekana Razboršeka izročila diplomo.

— (Odlikovanje.) G. Anton Ukmar, kurat pri Kanalu dobil je za mnogoletno zaslužno delovanje zlati zaslužni križec s krono.

— (Imenovanje.) Gosp. Fran Hubad, profesor in začasni vodja deželne podgimnazije na Ptuiju imenovan je profesorjem na prvej državnej gimnaziji v Gradci.

— (Jurčičevih zbranih spisov) izšel je ravnokar III. zvezek. Pripovedni spisi. Vsebina: Domen. — Jurij Kobila. — Dva prijatelja. — Vrban Smukova ženitev. — Golida. — Kozlovska sodba v Višnji Gori. Cena 70 kr. Vezan v posebno krasne platnice z utisneno zlato podobo Jurčičevo 1 gld. 20 kr. Več o tej prelepej knjigi prihodnjič.

— (Konfiskacija.) Predvčerajšnja številko „Slovenca“ zaplenilo je c. kr. državno pravdnništvo zaradi dopisa „Z Goriškega 17. julija. (Naši voditelji in razžaljeni narod.)“

— (Potno predavanje) imel bode pot. učit. gosp. Gustav Pirc v nedeljo 27. t. m. dopoldne v Čateži, popoldne v Veliki Dolini (okr. gl. Krško). Predaval bode o trtni uši.

— (Letno poročilo gimnazije Ljubljanske) koncem šolskega l. 1884 ima 60 stranih obširen sestavek gosp. profesorja Miroslava Žaklja z naslovom: Homerische Euphemismen für „Tod“ und „Sterben“, potem pa šolske vesti izmed katerih povzamemo, da je na tem zavodu poučevalo 31 profesorjev, suplentov, kandidatov in pomočnih učiteljev. Dijakov bilo je začetkom šolskega leta 763, koncem šolskega leta 683. Po narodnosti bilo je 514 Slovencev, 162 Nemcev, 6 Italijanov, 2 Čeha, po veroizpovedanju 679 katolikov, 5 protestantov. Najmlajši dijaki (4) bili so stari 10, najstarejši (1) 25 let. Šolnine plačalo se je vse leto 8355 gold., 127 dijakov imelo je štipendije v skupnem znesku 10384 gl. 88 kr. Iz podporne zaloge, ki ima 7175 gold. v obligacijah in 36 gold. 10 kr. v gotovini, dalo se je dijakom 362 gold. 65 kr. podpore. Napredek dijakov bil je ugoden: 70 bilo je odličnih, 459 dobilo jih je prvi red, 84 mora ponavljati izpit, 37 je do bilo drugi, 31 pa tretji red.

— (Učiteljsko društvo v Šmarji pri Jelšah) obhaja 7. avgusta t. l. spomenico svojega desetletnega obstanka.

— (Za železnico Spielfeld-Radgona) objavlja Wiener-Zeitung koncesijsko pismo z dne 2. junija in pogoje, po katerih bode tir tej progi 1435 m, širok, vožnja samo po dnevni, največja brzina pa 25 kilometrov v eni uri. Proga bode 31 kilometrov dolga, enotirna. Južna železnica je zavezana, dodelati to lokalno progo najkasneje do 1. julija 1885.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 24. julija. Včeraj volil tretji razred občine Celjske okolice. Ogromna udeležba. Narodni kandidatje dobili 210, nemški 151 glasov. Danes je volil drugi razred. Vsled neopravičenega postopanja nemčurske volilne komisije, zoper katero jeložil zaupni mož narodne stranke Mihael Vošnjak protest, propali narodni kandidatje s 43 zoper 47 glasom nemške stranke. Če se protest pravično reši, mora tudi v drugem razredu dobiti narodna stranka večino.

Iz Sevnice 23. julija. Pogreb pokojnega A. Lenčeka bil veličasten. Od Blance do Rajhenburga je šolska mladež in obilo ljudstva ter mnogi prijatelji in čestilci s Štajerskega in Kranjskega spremljali sprevod. Po končanih cerkvenih obredih slavil je državni poslanec gosp. dr. Vošnjak izgledno delovanje pokojnega prijatelja.

Levov 23. julija. Državni pravdnik Mehoffer nekrivim spoznan.

Toulon 22. julija. Včeraj čez dan 14, v Marseille-u 11, v Arles-u 8 oseb za kolero umrlo.

Berolin 23. julija. Cesarjevič in cesarjevičinja s princesinjami odpotovala na Angleško.

Razne vesti.

* (Letošnja povodenj po Galiciji) je v 34 okrajih naredila 350 000 gl. škode, od katerih pripada 100 000 gl. samo na poškodbo cest. Deželni odbor poslal je cesarskemu namestniku spomenico za državno podporo.

* (Irredentovec.) Iz Tridenta se poroča: Zadnji petek so na kolodvoru Ala prijeli irredentovca Gerlonija. Ta, rojen v laških Tirolah, živi zdaj v Milanu in je kot predsednik tamošnjega društva do slal o priliki smrti pesnika Pratijskega spomenico Techiju v Rim. Za to spomenico pa, v katerej se govori, da želé laški domoljubi najprvo si Trident pri-svojiti, je zvedela policija. Gerloni se bo imel zagovarjati zaradi zločina veleizdaje.

* (Pisatelj — minister.) V srbskem Banatu rojen srbski pisatelj Lazar Kostić je imenovan ministrom za uk in bogočastje v Črni gori. Kostić je mož velike zmožnosti in izredno izobražen. Šolal se je na višji Dunajski šoli. Nazadnje je uredoval in izdajal v Belemgradu časopis „Nezavisnost“, dokler ga ni kralj Milan radi presilne opozicije iz de-zele iztirjal. Kakor vidimo, zbirajo se vse boljše srbsko-narodne moči okoli črnogorskega kneza.

* (Zidarski štrajk v Budimpešti.) V Budimpešti je v nedeljo zborovalo preko 600 zidar-skih pomočnikov zaradi predolgotrajnega vsakdan-jega dela. Sklenili so, ker se niso mogli s svojimi mojstri zaradi krajšega časa za delo zjediniti, od pone-deljka naprej ob 6 uri po vseh zidarskih prostorih madja-ske stolice delo ustaviti.

* (Posnemanja vredno.) Kraljeva bavarska deželna sodnija v Landau (Pfalz) je vinskega kupca in graščaka Jospa Kerna v Rošbahu zaradi

ponarejanja vina obsodila v denarno globo 1500 mark oziroma 150 dnij v zapor in zaradi prodaje ponarejenega vina v 10 slučajih v globo 50 mark ali 5 dnij v zapor. Razun tega mora kaznenec tudi vse sodnijske stroške plačati.

Dobro mazilo. Vsakršno unetje, trganje po udih, otrpenje itd. uspešno ozdravi Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. Cena steklenici z navodom vred 80 kr. Vsak dan razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekar-nar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (690—7)

Zahvala.

Najiskrenejšo zahvalo izrekam vsem onim, ki so se slavnostnega odkritja spominske plošče 13. t. m. udeležili. Prav posebno pa se zahvaljujem visokorodnim gospodom: c. kr. dvornemu svetniku grofu Chorinskemu, deželnemu glavarju grofu Thurn-u za udeležbo in govore, c. kr. okr. glavarju Mahkot-u za prelepi slavnostni govor, vladnemu svetniku pl. Wurzbach-u, tajniku deželnega predsedništva vitezu Schwarz-u, prečast. duhovščini sv. Petra, gospodom državnim in deželnim poslancem, društvom, ki so se slavnosti udeležile s svojimi zastavami: Ljubljanskemu „Sokolu“, veteranskemu društvu in pevskega zboru Ljubljanske Citalnice, ki je vse navzoče očaral s prelepim petjem, in vsem onim, ki so v tako ogromnem številu k poveljevanju slavnosti pripomogli. Živili vsi udeležniki!

V Vodmatu, dne 19. julija 1884.

Martin Bavdek,
župan.

Poslano.

Gospodom dopisnikom iz Cola P., Z., Ž., in njih vodji L. in menda tudi S.!

Gradiva dovelj za odgovor na Vaš surovi napad na mojo osebo v „Slovenskem Narodu“ od 14. t. m. Menda zato bruhate in grizete okolo sebe, ker niste še dobili občinskega krmila v roke; le potrpite, pride gotovo jedno in drugo, samo bati se je, da bi Vaša zvezda ne očrnela; ne ustrašite se pa vender ne preveč. Bog varuj, da bi jo prej popihali, kakor bode ajdovica zrela.

Andrej Rovar,
(456) župan in blagajnik bralnega društva.

Tuji:

dne 20. julija.

Evropa: Brodbek iz Reke. — Simič iz Karlobaja. — Hkrbich iz Diuchrma.

Pri Slona: pl. Podhagasky z Dunaja. — Dr. Lucar-delli iz Trsta.

Pri Malčić: Plank z Dunaja. — Diemer iz Trsta. — Polak z Dunaja.

Pri avstrijskem cesarji: Sirnik iz Gradca. — Moser z Dunaja. — Sterbenc iz Železnikov. — Böhm iz Sent Jurja.

Umrli so v Ljubljani:

18. julija: Helena Alič, delavčeva žena, 39 let, Sv. Petra cesta št. 70, za solnčarico.

19. julija: Marija Colloretto, šivilja, 48 let, Stari trg št. 28, za jetiko. — Bruno Zenari, ekskomptne banke vodjev sin, 5 let, Fran Josipa cesta št. 9, za davico. — Antonija Kurent, šivilja, 19 let, Ulice na grad št. 2, za jetiko.

V deželnej bolnici:

18. julija: Franciška Rub, gostija, 60 let, za starostjo. — Meta Sešek, gostija, 65 let, za plućnico.

19. julija: Anton Pajk, gostja, 77 let, za starostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. julija	7. zjutraj	735.12 mm.	+ 12.2° C	sl. vzh.	obl.	0.20 mm.
	2. pop.	733.60 mm.	+ 22.6° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	736.88 mm.	+ 17.6° C	brezv.	d. jas.	
23. julija	7. zjutraj	740.60 mm.	+ 14.2° C	sl. vzh.	jas.	
	2. pop.	739.40 mm.	+ 23.6° C	sl. jvz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.18 mm.	+ 19.0° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura obeh dnij je znašala + 17.5° in + 18.9°, za 2.1° in 0.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gl. 85 kr.
Srebrna renta	81 „ 65 „
Zlata renta	130 „ 30 „
5% marcna renta	96 „ — „
Akcijske narodne banke	857 „ — „
Kreditne akcije	303 „ 80 „
London	21 „ 75 „
Srebro	— „ — „
Napol.	— „ 67 „
C. kr. cekim	— „ 75 „
Nemške marke	— „ 55 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 125 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gl. 168 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103 „ 40 „
Ogrska zlata renta 6%	122 „ 25 „
— „ — „	91 „ 65 „
— „ — „	88 „ 85 „
5% papirna renta 5%	104 „ 50 „
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	100 gl. 115 „
Dunavska reg. srečke 5%	100 gl. 121 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	108 „ 40 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	105 „ 75 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 75 „
Kreditne srečke	100 gl. 176 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „
Akcijske anglo-avstr. banke	120 „ 108 „
Tramway-društ. velj.	170 gl. a. v. 213 „ 75 „

Globoko užaljeni naznanjajo podpisani tužno vest, da je njih preljubljena mati, oziroma tašča in babica, gospa

Terezija Kuralt, roj. Grath,

vдова sodn. svetovaleca in graščakinja,

danes ob 7. uri zjutraj, previdena s sv. zakramenti za umirajočo, v 71. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Truplo drage ranjce bode v četrtek 24. julija ob 9. uri zjutraj v gradu Turn pri Semiču slovesno blagoslovljeno in potem na pokopališče v Semiču k večnemu počitku prenešeno.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v 24. in 31. dan julija ob 9. uri zjutraj v župnijski cerkvi v Semiču.

Drago ranjco priporočamo v blag spomin in molitev.

Turn pri Semiču, v 22. dan julija 1884.

Edvard Kuralt, Karol Kuralt, Fran Kuralt, sosesestniki graščin Smuk in Turn, sinovi. — Marija Kuralt, roj. Heinriche, vдова okr. sodnijskega pristava, Lujiza Kuralt, roj. Butschek, zetinja. — Janex Logar, c. kr. nadsodnijski svetovalec v pokoji, zet. (458)

Japonska velikanska ajda

prava in naravnost došla, je letos po 22 kr. kg., kdor je več vzame, še ceneji. Za zanesljivo kaljivost se garantira.

J. R. Paulin v Ljubljani, (446—4)

zaloga špecerijskega blaga, „pri voglu“.

Strežaj (Commis),

dober prodajalec, vsprejme se pri (460—1)

A. Cvenkelj-i v Sevnici (Lichtenwald).

Štacuna v najem.

Zaradi spremena stanu daje se v Črnomlju na Do-ljenjskem štacuna s špecerijskim blagom za več časa v najem. Štacuna je prostorna in na glavnem trgu, na zelo pripravnem prostoru. Odda se štacuna z vsem blagom vred ali pa le s potrebno štacunsko pripravo. Najem-ščina od štacune in stanovanja je 300 gl. na leto. Natan-čneje najemne pogodbe za štacuno z blagom vred ali le s potrebno opravo in koliko se prevede na leto, zve se pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (457—1)

Umetne (32—54)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hrdeckyjevga mostu. I. nadstropje.

Jordan-ovo

zdravilo za kurja očesa

priporoča se vsem, ki trpijo na tem, najtoplejše, ker vsako še tako ukorenineno zlo absolutno in brez bo-lečin ozdravi in se plača le vseh.

Cena polovici steklenice 25 kr., celi steklenici 50 kr.

Andr. Jordan-ova

droguerija v Chrudimu.

Po pošti 10 kr. več za pošto marko.

Zaloga v Ljubljani pri gospodu lekarji Jul. pl. Trnkoczy-jl. (439—5)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrščni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 30. dan julija.

„Britannia“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILJO — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, odhod v 20. dan avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gl.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenal Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilio d' Ant. Poglajen, generalni agent. (444—9)

Letnina in tisk „Narodne Tiskarne“.